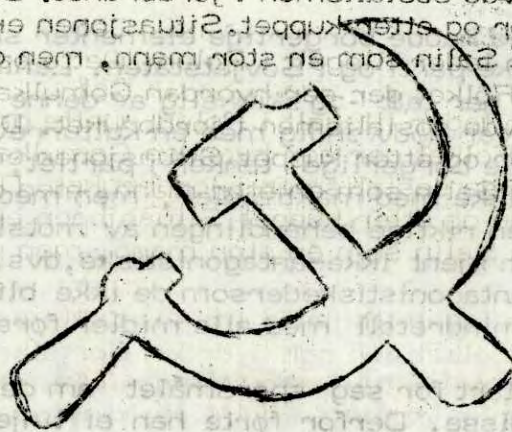

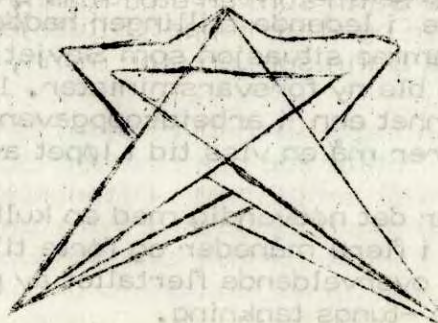
PROLETAR Apr 1969.

MEDLEMSBLAD + OPPSAL SUF

INNHold:

REFERAT FRA møte med NILS
HOLMBERG om KULTURREVOLUSJON.
Rep. fra møte i TEISEN SUF

REFERAT FRA MØTET OM DEN STORE, PROLETARISKE KULTURREVOLUSJONEN I KINA:

Nils Holmberg fra svenske KFML var og innleia. Han har sjøl bodd i Kina i 2 år (1956-1961). Oppmøtet var temmelig dårlig, og sett på bakgrunn av at det var kommet en kjent utenlandsk kamerat må dette sterkt kritiseres. At det var forholdsvis få Oppsal-folk er vel for det meste min feil, for det var jeg som sto for den dårlige innkallinga.

Fra innleinga:

Allerede i Lenins tid hadde borgerlige elementer smøget seg inn i Sovjetunionens kommunistiske parti og i Sovjetstaten. Lenin forsto faren ved dette, men det er ingen som har tatt seg skikkelig av denne faren før Mao Tse-tung. Han forsto at det var nødvendig med en kulturrevolusjon, dvs. en revolusjon for å utrenske alle borgerlige tanker i partiet, kunsten osv. Denne revolusjonen gjennomføres ikke med maktmidler, men med diskusjon og overbevisning, jamfør Mao om den riktige behandlingen av motsigelser i folket. Motsigelser i folket er som kjent ikke-antagonistiske, dvs. ikke-fiendtlige, men kan slå over til å bli antagonistiske dersom de ikke blir behandla på en riktig måte, f.eks. viss et mindretall med alle midler fører sin egen linje utafør partiet.

Stalin hadde ikke klart for seg spørsmålet om de ulike motsetningene og hvordan man skal løse disse. Derfor førte han ei linje som i virkeligheten motarbeida kulturrevolusjonen. Da revisjonismen brøt seg fram, bekjempa han denne med maktmidler istedenfor å gå til massene å få dem til å kritisere og bekjempe de feilaktige ideene.

I Kina har de derimot gått den riktige veien. Rett etter revolusjonen begynte de kampanjer mot borgerlige ideer. Bl. a. fantes det en film som forherliget livet til ei jente fra overklassen i det føydale Kina. Istedenfor at filmen ble dratt inn ble den vist over hele Kina og kritisert på brei front. Det samme ble gjort med andre filmer, bøker osv. Kritikken retta seg også mot en ganske sterk gruppe forfattere som mente at man måtte vokte seg vel for å se svart/hvitt på partene i konflikter, man måtte også tenke på det menneskelige hos begge parter osv.

I 1958 ville lederne i Kreml at Kina og Sovjet skulle samarbeide om forsvaret, vel og merke under russisk overkommando. De ville legge radarbaser rundt hele Kinaskysten. Observasjonene fra basene skulle gå til Moskva, og lederne der skulle seinere la kineserne vite det de fant å kunne si dem. De ville også at kineserne skulle bremse på utviklinga med folkekommunene osv. Kina svarte sjølsagt nei. Moskva brøt.

Innen KKP var det også en del revisjonistiske elementer. Til og med forsvarsministeren var revisjonist. Han ville innføre "russiske tilstander" i hæren. Han oppretta egne kantiner for offiserene, ga dem spesielle uniformer osv. Mange andre i ledende stillinger hadde liknende ideer. Kina sto i fare for å komme i samme situasjon som Sovjet. Revisjonistene ble etterhvert avsatt. Lin Piao ble ny forsvarsminister. I dag er det ingen forskjell på befal og menige annet enn i arbeidsoppgavene deres. De lever og spiser sammen. Alle offiserer må en viss tid i løpet av et år tjene som menig soldat.

Som vi forstår var det nødvendig med en kulturrevolusjon. Veggaviskampanjen f.eks. varte i flere måneder og førte til mange gode resultater. Det viste seg at det overveldende flertallet av partiet sto på maxismen-leninismen, Mao Tse-tungs tenkning.

Hvorfra kom da revisjonismen? Dels er det folk med borgerlig bakgrunn. Det kan også være folk som fra gammelt av har vært revolusjonære og som har kommet opp i ledende stillinger. De er redde for å miste stillingene sine og vil derfor holde folket fra seg.

Fra debatten:
Spørsmålet om Stalin

I Polen er det et illegalt kommunistparti. Det er en ganske sterk organisasjon som holder sin leder illesalt i Polen. Dette partiet ser på Stalin-tida som ei bra tid. Folket der ser hvordan Gomulka, som gjorde statskupp i 1956, undergravde sosialismen i jordbruket. De ser den store forskjellen på sin egen stilling før og etter kuppet. Situasjonen er den samme i Jugoslavia. Alle ser de på Stalin som en stor mann, men de peker også på hans feil. Utfra glimt som kommer fram i borgerpressa ser vi at folket i Sovjetunionen ikke har glemt Stalin. Dersom Stalin-tida hadde vært ei dårlig tid for folket i Øst-Europa burde de være de første til å kritisere ham.

Vi må ikke se på Stalin som et enkeltindivid, men som representant for sin tid og for den fasen i den sosialistiske utviklinga han tilhørte.

Stalin førte stort sett ei riktig linje, han gjorde riktignok en del feil, men de er forståelige sett på bakgrunn av den situasjon landet var oppe i. Landet var trua av krig og måtte få opp industrien før krigen. De visste ikke hvordan man gjorde det i en sosialistisk stat, bare i en kapitalistisk. Dermed innførtes akkord osv. De hadde ingen erfaringer å bygge på, og de hadde dårlig tid.

Det var alltid byråkratene som vanttrivdes under Stalin-tida, aldri arbeiderne. De som kommer reisende til Vest-Europa og forteller om Stalin-tidas redsler, er det noengang arbeidere???

Til slutt:

Kulturrevolusjonen i Kina har ikke bare vært til nytte i hjemlandet. Den har også gitt inspirasjon og glød til marxist-leninistene i resten av verden, og den har vist oss at revolusjonen ikke behøver å ende i revisjonisme.

referatet er skrevet av Leikny Ørmen.

Fra debatten:

Spørsmålet om Stalin

I Polen er det et uløst historisk spørsmål. Det er en ganske sterk
opfatning som holder sin leder, historisk i Polen. Dette partiet ser på Sta-
lin som en bra tid. Følgelig ser man hvordan Gomułka, som gjorde
statistik i 1956, undertrykket sosialismen i jordbruket, da var den store
forfall, og på sin egen erfaring var og etter kuppet. Situasjonen er den samme
i Jugoslavia. Alle ser på Stalin som en stor mann, men de bekker også
på hans fall. Ut fra grunn som kommer frem i dokumentene ser vi at folket
- Sovjetunionen ikke har gjort Stalin, Dronningstallet hadde vært et
dårlig tid for folket i Vest-Europa burde de være de første til å kritisere
ham.

Vi må ikke se på Stalin som et enkeltindivid, men som representant
for sin tid og for den sosialistiske utviklingen han tilhørte.
Stalin førte stort sett en riktig linje, han gjorde riktige og dårlige
valg, men de som fortalte seg på bakgrunn av den situasjonen landet var
opp i. Landet var i en krig og måtte få opp produksjonen for krigen. De
vasket ikke hvortil, men gjorde det i en sosialistisk stat, bare i en kapital-
stat. Det var ingen annen erfaring å bygge på. De hadde ingen erfaring å bygge
på, og der hadde dårlig tid.

Det var alltid byråkratis som overlevde under Stalin-tiden, alle
arbeidere. De som kommer påstand til Vest-Europa og forteller om
Stalin-tiden raskt, er det noe som er arbeidende?

Tom side

Til slutt:
Kultur-revolusjonen i Kina har ikke bare vært til nytte
i arbeidet. Den har også gitt inspirasjon og gitt til
et sosialistisk arbeid i realiteten av verden, og den har
visst nok revolusjonen ikke behøver å ende i revolusjon-
en.

Forfatteren skrevet av Henry Gjinn.

Referat fra møte i Teisen SUF 1/4-69.

Pål S. n innledet om skole og studentpolitikk.

Utgangspunkt i Mao-sitatet:

Hvem er våre fiender, og hvem er våre venner? Dette spørsmålet har primær betydning i revolusjonen. Den viktigste grunnen til at alle tidligere revolusjonære kamper i Kina bare har ført til ubetydlige resultater, er at de revolusjonære ikke evnet å fylke om seg sine sanne venner til slag mot sine sanne fiender. Det revolusjonære parti er massenes leder, og ingen revolusjon kan noensinne føre fram dersom det revolusjonære partiet fører massene på villspor. For å være visse på at vår revolusjon ubetinget vinner seier og ikke fører massene på villspor, må vi sørge for at vi fylker om oss våre sanne venner, slik at vi kan rette slagene mot de virkelige fiendene. For å kunne skille de sanne venner fra de virkelige fiender, må vi analysere de allmene drag i klassenes økonomiske stilling i det kinesiske samfunn, og deres holdning til revolusjonen.

Studentene er ingen selvstendig klasse. For å skjønne studentenes klassemessige stilling, og deres holdning til revolusjonen, må vi vite fra hvilken stilling de kommer fra og til hvilken stilling de går.

Karl Marx analyse av studentenes og de intellektuelles holdning gikk ut på at de var folket fiender. De som hadde råd til å studere kom fra overklassen, og de var sikret overordnede stillinger. Det var bare noen få som rev seg løs fra sin klassemessige bakgrunn og støttet arbeiderne.

Dette var riktig i Marx tid, men ikke idag. Også idag er det overklassebarn på uniuersitetene, studenter som kommer fra offisersfamilier, fabrikkherrer etc, og disse er som på Marx tid fiender av folket, fiender av revolusjonen. Men storindustrien trenger mange høyt utdannede folk, og også folk som skal føre deres ideologi videre, disse blir idag

i hovedsak rekrutert fra småborgerskapet. Den såkalte utdanningsrevolusjon er altså en mobilisering av småborgerskapets sønner og døtre til høyskoler og universiteter.

Dette er et mellomskikt. Det vil ha småborgerskapets vakkende holdning til revolusjonen og arbeiderklassen. En del vil være strebere og satse på overordnede stillinger i hele sin studenttid, disse vil som regel være fiender av folket. Andre har det økonomisk dårlig, kommer i konflikt med staten på et eller annet vis og får unnerordnede stillinger. Atter andre vil gi opp studiene å bli fullstendig proletarisert. De to siste kategoriene er meget bevegelige og det er viktig å nedlegge mye arbeid blandt disse. Mange kan bli vunnet for arbeiderklassen og en revolusjonær politikk.

Studentene som gruppe har en småborgelig innstilling og kan ikke være de som skal gjennomføre en revolusjon. Bevegelser hos studentene flammer hurtig opp, men dør også ofte like så fort hen.

En stadig større del av arbeiderklassens ungdom får også høyere utdanning. Disse betyr mye for å sveise studentene til arbeiderklassens kamp.

Konklusjon: Stillingen er en annen enn på Marx tid. Studentene bli mer og mer proletarisert. Vi kan ikke helt forlite oss på dem som gruppe, Har ofte en liberal holdning til disiplin. Vi må gjennom å føre ut en riktig politikk, ha med oss store deler i kampen.

Skoleelever:

Det finnes ingen egen klasse (klasse i økonomisk forstand) Skoleelever er avhengige av foreldrenes økonomi. Må derfor også klassifiseres etter foreldrenes økonomi, deres klassemessige stilling.

Ungdomsskolen: Alle må gjennom denne skolen, Den prosentvise delen av arbeiderungdom er lik den prosentvise delen i samfunnet. Dette gjelder også tilnærmet for den enkelte skolen.

Gymnaset: Ferre arbeiderungdom enn borgerungdom sammenliknet med samfunnet ellers. Mange av arbeiderungdommen uti arbeidslivet umiddelbart etter skolens slutt, mens de fleste (mange) borgerunger begynner å studere.

Yrkesskolen: Meget høy prosent av folk fra arbeiderklassen. Utdanner folkene rett til arbeidslivet.

Konklusjon: Skoleelevene avhengige økonomisk, og lette å bevege politisk. Skoleelevene og studentene er stormsva-
ler for revolusjonen, de gjør først opprør. Dette må ikke
forlede oss til å tro at skoleelever og studenter er gje-
vere enn arbeidsfolk, fordi arbeidsfolk ennå ikke har gjort
opprør. Uten at arbeidermassene forstår nødvendigheten av
revolusjonen nytter det heller ikke å gjennomføre den, da
vil bare studentene og skoleelevene bli massakrert på ba-
rikadene av reaksjonen. Skoleelevenes og studentenes krav
må knyttes sammen med arbeidsfolks krav og ikke stå i mot-
setting til dem, slik at det skaper antagonisme.

Diskusjonen: Generell enighet i S. ... ns foredrag. Under-
streket at studentene lett kan isoleres fra arbeider-
massene og tro at bokenes verden representerer sannheten
uen å undersøke i praksis. Marxist-leninistene på uni-
versitetet har en stor oppgave her.

Diskusjon om vårt arbeid på Teisen skole. Må gjennomføre
en klasseanalyse. Den kan startes som en analyse av hvor
elevene bor. Dette er et første skritt på vei, men ana-
lysen inneholder mange feilkilder. (Villastrøk med pro-
gressive beboere, blokkstrøk med reaksjonære jamnfør Hel-
lerud og Ulven)

Må kjøres ut et skikkelig opplysningsarbeide på skolen.
Kommentere hendelser på skolen samt uten og innenriks-
nyheter..Bør bare være et stensilert flak, som må komme
et minst to tre ganger før skoleferien.

Viktig å følge opp disse løpesedlene med undersøkelser
for å finne ut hvor høy politiske bevissthet elevene har.
Forslag til løpeseddel, moms, fortelle hva den vil bety
for arbeidsfolk og skoleelever.

SUF-erne på skolen må prøve sine teoretiske studier i
praksis og vinne erfaringer gjennom arbeidet på skolen.
Det er nødvendig at SUF-erne kommer sammen og skolerer
seg sammen (MAO-sitater) med tanke på konkrete arbeides-
oppgaver på Teisen skole.

Må hele tiden propagandere for sosialismen, ikke unngå
å drive propagandaarbeid av opportunistiske grunner.

Referent Arild J.

Tom side